U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobkyně: **S. T.**, zast. JUDr. Petrem Novotným, advokátem se sídlem Slezská 36, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2017, č. j. OAM-64/LE-BE01-BE04-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 1. 2018, č. j. 46 Az 12/2017 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně (dále také „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného (dále také „správní orgán“). Žalovaný jím rozhodl, že stěžovatelce se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

[2] Z odůvodnění rozsudku vyplývá, že krajský soud se vypořádal se všemi důvody, pro které žalobkyně požádala o poskytnutí mezinárodní ochrany. Žalobkyně jako tyto důvody uvedla špatnou ekonomickou situaci v zemi jejího původu, která jí neumožňuje prací splatit dluh ve výši 3 000 euro (tuto částku si půjčila od soukromé osoby na lékařskou péči její předčasně narozené vnučky), a obavu z válečného konfliktu na Ukrajině. Krajský soud konstatoval, že nejde o důvody, pro které by mohla být mezinárodní ochrana poskytnuta, a vypořádal se s nimi následovně. Institut mezinárodní ochrany neslouží k ochraně osob, které neplatí své dluhy, ale slouží pouze jako ochrana před pronásledováním státními orgány z důvodů vyjmenovaných v zákoně o azylu. Udělení doplňkové ochrany ve smyslu zákona o azylu z důvodu vyhrožování ze strany věřitelů by bylo možné pouze za předpokladu, že žalobkyni státní orgány nechtěly nebo nemohly pomoc před takovým jednáním poskytnout poté, co se na ně obrátila se žádostí o ochranu.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně žádné takové jednání ze strany věřitele nijak nedoložila a ani o ochranu v zemi svého původu nežádala, krajský soud se ztotožnil se správním orgánem v neposkytnutí jakékoliv formy mezinárodní ochrany z tohoto důvodu. Rovněž obava z válečného konfliktu na Ukrajině nezakládá relevantní důvod pro udělení jakékoliv formy mezinárodní ochrany, neboť žalobkyně uvedla místo svého původního bydliště ve Lvovské oblasti, tedy v oblasti, kde žádné boje neprobíhají. Občasné útoky i v oblastech, kde boje neprobíhají, jsou stavem, který postihuje všechny obyvatele bez rozdílu a na takovou situaci nelze aplikovat ustanovení zákona o azylu, jejichž účelem je ochrana jednotlivce před pronásledováním státními orgány v zemi původu.

II. Obsah kasační stížnosti

[3] Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení výše uvedeného rozsudku krajského soudu z důvodů, jež lze dle jejího názoru podřadit pod § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."). Stěžovatelka namítá rozpor skutkových závěrů s obsahem správního spisu při posouzení důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v podobě obavy z návratu na Ukrajinu kvůli dlouhodobému vnitrostátnímu ozbrojenému konfliktu, neboť žalovaný tento důvod zlehčoval a ignoroval a především si neověřil stěžovatelkou tvrzené skutečnosti, jež potvrzují pravdivost jejího tvrzení, neboť žalovaný by pak musel dojít k závěru, že je naplněn přinejmenším důvod pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu.

III. Vyjádření žalovaného

[4] Žalovaný popírá oprávněnost podané kasační stížnosti, neboť při posuzování žádosti o mezinárodní ochranu se nedopustil žádné nezákonnosti. Trvá na správnosti jím vydaného rozhodnutí, neboť zjistil skutečný stav věci, případ posoudil ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobkyně v průběhu správního řízení uvedla, opatřil si podklady a objektivní informace pro rozhodnutí a odkazuje na spisový materiál. V případě žalobkyně bylo objasněno, že podala žádost o udělení mezinárodní ochrany z důvodu ekonomické situace ve vlasti, kde musí splácet dluh, a ze související obavy z výhrůžek věřitele v případě, že dluh splácet nebude. Podanou žádostí se zároveň snažila legalizovat svůj pobyt na území České republiky až poté, co byla kvůli nelegálnímu pobytu na území České republiky zadržena. Obavy z bezpečnostní situace na Ukrajině žalobkyně ve správním řízení výslovně neuplatňovala, nicméně ozbrojené střety probíhají především ve východní části Ukrajiny, kdežto ve Lvovské oblasti, kde žalobkyně žila a kam se může vrátit, je bezpečnostní situace stabilní. S ohledem na uvedené nebyl shledán důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Navrhuje, aby kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost, případně zamítnuta pro nedůvodnost (110 odst. 1 s. ř. s.).

IV. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Vzhledem k tomu, že projednávaná věc je věcí mezinárodní ochrany, v souladu s § 104a s. ř. s. se soud zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud v této souvislosti předně poznamenává, že usnesení, jímž kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítá, nemusí být dle § 104a odst. 3 s. ř. s. odůvodněno, přesto však uvádí následující.

[6] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž interpretoval neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“. O přijatelnou kasační stížnost se dle výše citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal, že by v nyní projednávané věci byl dán některý z důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, neboť kasační stížnost svým významem podstatně vlastní zájmy stěžovatelky nepřesahuje. Posuzovaná věc se netýká právních otázek, které by dosud nebyly řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, ani těch, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, přičemž nebyl shledán důvod pro přistoupení k judikaturnímu odklonu. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, ať už v podobě nerespektování ustálené soudní judikatury, či ve formě pochybení při výkladu hmotného nebo procesního práva.

[8] Stěžovatelka při poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla kromě již zmíněné špatné ekonomické situace na Ukrajině, která jí neumožňuje prací splatit dluh, i obavu z bezpečnostní situace na Ukrajině při návratu, ovšem pouze obecně bez konkretizace, v čem by jí tato skutečnost mohla způsobit vážnou újmu. Až v žalobě tvrdila, že v důsledku konfliktu je státní správa Ukrajiny vyčerpaná a není schopna zajistit základní potřeby obyvatelstva, přičemž u jednání před krajským soudem zástupce stěžovatelky vysvětlil, že stěžovatelka se domáhala udělení mezinárodní ochrany z důvodu trvajícího ozbrojeného konfliktu na Ukrajině. Správní orgán v napadeném rozhodnutí zohlednil situaci stěžovatelky v místě jejího bydliště před odjezdem z Ukrajiny, což doložil zprávami vztahujícími se k bezpečnostní situaci na Ukrajině a dospěl k závěru, že ve Lvovské oblasti, kde žila s rodinou svého syna a kam se může vrátit, vnitřní ozbrojený konflikt neprobíhá a bezpečnostní situace je zde stabilní, s čímž se ztotožnil i krajský soud. V nyní podané kasační stížnosti stěžovatelka svoji argumentaci ohledně obav z bezpečnostní situace na Ukrajině při návratu rozvíjí nad rámec svých tvrzení ve správním řízení a v řízení před krajským soudem, k této námitce však lze přihlédnout jen v rozsahu, v jakém byla uplatněna v předchozích řízeních. S vypořádáním námitky, tak jak ji vypořádaly správní orgán a krajský soud, se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje a zároveň odkazuje na svoji judikaturu (viz např. rozsudek ze dne 14. 9. 2016, č. j. 6 Azs 155/2016 - 33), která uvedený závěr o nedostatečnosti stěžovatelkou uváděného důvodu pro poskytnutí mezinárodní ochrany potvrzuje. Z citovaného rozsudku vyplývá, že konflikt na Ukrajině není totálním konfliktem, který by dosahoval takové intenzity, aby každý civilista z důvodu své přítomnosti na území Ukrajiny byl vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. Stěžovatelkou namítaná obava z bezpečnostní situace na Ukrajině není dostatečným důvodem pro udělení jakékoliv formy mezinárodní ochrany, včetně doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Kasační soud proto rozhodl tak, jak uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. května 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu